

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Centru)
Jud. L.Bagrin
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
I.Cimpoi, I.Secieru, A.Danilov

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Dumitru Visternicean
Judecători:	Luiza Gafton
	Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Odagiu Iurie către Ministerul Afacerilor Interne al RM și Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 07 martie 2017, Odagiu Iurie a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, solicitând anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat, că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr.236 ef din 23 decembrie 2016, a fost concediat în legătură cu încetarea serviciului în poliție și rezilierea contractului individual de muncă în baza cererii personale depusă, cu dreptul de a primi pensie pentru vechime în muncă pe linia MAI, începând cu data de 27 decembrie 2016.

A explicat că, prin avizul nr. 15/3-88, întocmit de serviciile abilitate ale Ministerului Afacerilor Interne al RM la data de 16 ianuarie 2017, i-a fost stabilită pensia în mărime de 4737,49 lei/lunar, începând cu data de 27 decembrie 2016, în baza certificatului despre întreținerea bănească nr. 25, eliberat de Academia „Ștefan cel Mare” a MAI.

A relevat că, deoarece a sesizat anumite carențe în plățile incluse în certificatul despre întreținerea bănească nr. 25, a solicitat rectificarea acestuia, cu includerea tuturor plăților care i-au fost achitate, începând cu luna decembrie 2015 și până în luna noiembrie 2016.

A menționat că, mărimea pensiei calculate reflectată în aviz, nu au fost luate în considerație toate plățile care i-au fost achitate. La data de 24 ianuarie 2017, s-a adresat cu cerere prealabilă în adresa Ministerului Afacerilor Interne al RM prin care a solicitat revizuirea materialelor dosarului de pensionare, cu efectuarea calculelor sumelor și plăților achitate pentru stabilirea pensiei în baza certificatului de întreținere bănească corectat.

A relatat că, la data de 24 februarie 2017, a primit răspunsul nr. 15/3 O-A/P-17/17 la cererea prealabilă, prin care i-a fost comunicat refuzul de satisfacere a solicitărilor formulate.

A indicat că, refuzul la cererea prealabilă este unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, evidențiind în acest sens prevederile pct. 1 și pct. 3 din hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

A menționat că, plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul, pe 0,5 salariu, a funcției de profesor universitar al Catedrei „Procedură penală și criminalistică”, precum și plățile care i-au fost achitate pentru prestarea orelor de activitate științifică, reprezintă plăți permanente, care nu pot fi identificate drept achitări ocazionale sau sporadice.

A reiterat că, contrar prevederilor legislației în vigoare, la stabilirea mărimii pensiei, Ministerul Afacerilor Interne al RM, nu a luat în calcul plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul, 0,5 salariu, a funcției de profesor universitar al Catedrei „Procedură penală și criminalistică”, precum și plățile care i-au fost achitate pentru prestarea orelor de activitate științifică (conducerea tezelor de doctorat, examene doctorat, etc).

A solicitat a fi considerat ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 15/3-0-A-P-17/17 din 24 februarie 2017, precum și a obliga pârâtul să recalculeze mărimea pensiei stabilite, începând cu momentul stabilirii pensiei, prin includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat în legătură cu deținerea prin cumul, 0,5 salariu, a funcției de profesor universitar al catedrei „Procedură Penală și Criminalistică” a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, precum și plățile care i-au

fost achitate pentru prestarea orelor de activitate științifică incluse în certificatul despre întreținere bănească nr.25.

Prin cererea de modificare și completare a cererii de chemare în judecată înaintată în cadrul ședinței de judecată din 28 aprilie 2017 de către reprezentantul reclamantului, suplimentar argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, acesta a menționat și modificările operate la Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care au intrat în vigoare la data de 01 ianuarie 2017.

Drept urmare, pentru perioada, începând cu data de 01 ianuarie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să recalculeze pensia achitată reclamantului, cu includerea în aceasta a plăților de care a beneficiat în legătură cu deținerea prin cumul, 0,5 salariu, a funcției de profesor universitar al Catedrei „Procedură penală și criminalistică” a Facultății drept a Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne al RM, precum și plățile care i-au fost achitate pentru prestarea orelor de activitate științifică, incluse în certificatul privind întreținerea bănească nr. 25 (f.d. 41-42).

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Centru din 04 octombrie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de Odagiu Iurie a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 s-a respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Centru din 04 octombrie 2017.

La 06 martie 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 03 aprilie 2018 Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursurilor au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, invocând că acestea au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, au indicat că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanței de apel și a instanței de fond privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM și a Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze mărimea pensiei stabilite lui Odagiu Iurie și să achite diferența neachitată a mărimii pensiei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 februarie 2018, expediată în adresa părților la 02 martie 2018 (f.d 129), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participații la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursurile declarate împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 a fost depuse la 06 martie 2018 și 03 aprilie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și Casa Națională de Asigurări Sociale nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton

Nicolae Craiu